

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos IV. — Izdan in razposlan dne 14. januarja 1899.

Vsebina: (Št. 6—8.) 6. Dopustilnica za lokalno železnico Stankov—Horšův-Tyn—Ronšperk. — 7. Razglas o dopustilu krilne železnice, odcepljene od male železnice z ozkim tirom in parnim obratom od Berouna v Koněprus, k nakladišču „Bílý lom“. — 8. Ukaz o izpremembi ukaza z dne 11. decembra 1897. l. (Tarifa za odvetniška tekoča opravila).

6.

Dopustilnica z dne 29. decembra 1898. l.

za lokalno železnico Stankov—Horšův-Tyn—Ronšperk.

Na podstavi Najvišega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministristvi knezu Karolu Trautmannsdorf-Weinsbergu v družbi z okrajnim načelnikom Josipom Angelisom v Horšůvu-Tynu in z županom Karolom Beckom v Horšůvu-Tynu po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, po zmislu določil zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilnim tirom napraviti od postaje Stankov proge državne železnice Polzen—Furth i. W. čez Horšův-Tyn v Ronšperk.

§. 1.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se podeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Koncesionarji so dolžni, začeti gradnjo dopuščene železnice precej po dobljenem dovolilu za gradnjo, dokončati jo najdalje v enem in pol leta, računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjega roka za gradnjo, in pa da izvrše in opremijo železnico, kakor zahteva dopustilo, morajo dati koncesionarji zagotovilo položivši varščino 2000 goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varo Vancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se smé izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdelajo dopuščeno železnico, se podeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesionarjem tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

Koncesijonarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po dopustilnih pogojih, postavljenih po ministrstvu za železnice in pa po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, kateri se dadó morebiti v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, seosebno na zmanjšano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izda ministrstvo za železnice.

§. 5.

Koncesijonarjem se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredé delniško družbo, katera stopi v vse pravice in zaveznosti koncesijonarjev.

Izdaja prednostnih obligacij je izključena.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštevši nabavo vozil, in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, katerega določi državna uprava, in se izkažejo, kakor gre, prištevši interkalarne obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakoršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravnim glavnici, če privoli državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporablanje vojaške tarife ob odpravi oseb

in reči se bo v tem oziru in pa glede polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo vsaki čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesijonarji so dolžni, da pristopijo k dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, dalje da pristopijo k vsaki čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l., o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakikrat veljajoči predpis za vojaški prevoz po železnicah, in pa vsakikrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesijonarje moč in veljavo z dnem, katerega se začne po dopuščeni železnici obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdado po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakonu, zadobé za koncesijonarje veljavnost, kakor hitro se jim priznanijo uradoma.

Te dolžnosti imajo koncesijonarji samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost té proge in na olajšila, dodeljena vsled tega gledé naprave, opreme in vrste obrata.

Koncesijonarji so dolžni, oddajaje službe se ozirati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

V kolikor je enake ugodnosti, kakor jih določuje §. 6 gledé vojaških prevozov, dovoliti civilnim stražnim četam (varnostni, finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, se določi v dopustilnih pogojih.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vréd v §. 9., lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računeč od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, v kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti po zmislu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Železnico, ki je predmet te dopustilnice, obratuje država za račun koncesionarjev. Načini, kako je voditi ta obrat, se uredijo z obratno pogodbo, katero je skleniti med državno upravo in koncesionarji.

§. 10.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) vsaki čas dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 11.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, odkupiti vsaki čas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imelo podjetje v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom, od tega se odbijejo čisti doneski najslabejših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

2. Če bi se železnica odkupila po preteku časne davčne prostosti, določene v §. 1., tedaj je z davki, dokladami in drugačnimi javnimi davščinami, katere zadenejo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kot z obratnimi stroški. Če ni bilo davčne dolžnosti glede vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračunati davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od doneska.

K tako najdenemu čistemu donesku pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131., lit. a) zakona z dne

25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih doneskov.

3. Po zmislu spredaj stoječega določila najdeni poprečni čisti donos je potem koncesionarjem kot odškodnino za odkup železnice v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

4. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih v odstavku 1 najdeni poprečni čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je potreben za pogojeno obrestovanje in razdolžbo hipotečnega zajma, vzprejetega v nabavo novcev pri deželni banki češkega kraljestva s poroštvom tega kraljestva, in pa za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delnične glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da prevzame država, da plača sama mesto koncesionarjev gori omenjeni hipotečni zajem, dokler se povsem odplača o dogovorjenih rokih dospelosti in da plača spredaj navedeno letnino za delniško glavnico v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne družbi rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

5. Državi se pridržuje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih letnih plačil v zmislu odstavka 3, oziroma mesto letnine, ki jo je plačati po odstavku 4 za delniško glavnico, plačati glavnico, ki je enaka znesku glavnice, računaje obresti od obresti, po štiri od sto na leto, diskontovane vrednosti plačil, ki jih je plačati po določilih v odstavkih 1 in 4.

Ako se država odloči, plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je računati pri tem po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

6. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odkupnino, brez daljne odplate v bremen čisto, oziroma samo še z nepoplačanimi ostanki zajma, omenjenega v odstavku 4, obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštevši tudi vozila in gradivne zaloge in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v kolikor niso bili ti že določili primerno uporabljeni z odobrilom državne uprave.

7. Sklep državne uprave o izvrševanju pravice državnega odkupa, ki se mora zgoditi vselej z za-

četkom koledarskega leta, se v obliki izjave pri obči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določi:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, kateri morajo bodisi kot pritiklina železniškega podjetja ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše izprave začasno ovedene odkupne cene (št. 1 do 5) s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

8. Državna uprava si pridržuje pravico, postaviti ob enem z vročbo odkupne izjave posebnega komisarja, ki mora paziti na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsaki prevzetbi novih dolžnosti, katere segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

9. Koncesionarji so dolžni, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarji ne izpolnili te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest oznamenjene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so odslej vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniški podjetbi, katera pak mora tudi sama poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in druge dolgove.

10. Država si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 7) izvrši vknjižbo državne lastninske pravice na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, kateri preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarji so dolžni, dati državni upravi, ako bi se to zahtevalo, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda še potrebne z njih strani.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, vštrevši vozila, gradivne zaloge in iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, povedanem v §. 11., št. 6.

Ko mine to dopustilo in pa tudi, ko se odkupi železnica (§. 11.), obdržé koncesionarji last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetja, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere so si koncesionarji sezidali ali pridobili sami po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da te reči niso pritlikina železnice.

§. 13.

Državna uprava ima pravico, se prepričati, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po odposlanem organu pregledovati gospodarstvo, in posebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških koncesionarjev, kakorkoli se ji vzvidi primerno, prigledovati, da se izvaja gradnja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikokrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v vélike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotno zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprositi precej odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 14.

Državna uprava si nadalje pridržuje pravico, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega sva-

rila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r.

7.

Razglas ministrstva za železnice z dne 7. januarja 1899. l.,

o dopustilu krilne železnice, odcepljene od male železnice z ozkim tirom in parnim obratom od Berouna v Koněprus, k nakladišču „Bílý lom“.

C. kr. ministrstvo za železnice je na podstav in po določilih zakona o železnicah nižega reda z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895.) v porazumu z udeleženi c. kr. ministrstvi in s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom firmi Franc Schön & sinovi v Pragi dodelilo zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat krilne železnice k nakladišču „Bílý lom“, služeče izključno javnemu blagovnemu prometu, odcepljene od obstoječe male železnice z ozkim tirom in parnim obratom od Berouna v Koněprus v km 6-05717.

Omenjena krilna železnica se proglašja za celokupno sestavino male železnice z ozkim tirom in parnim obratom od Berouna v Koněprus in od Berouna v Králův Dvůr s krili vred, ki je predmet razglasa c. kr. ministrstva za železnice z dne 21. februarja 1897. l. (drž. zak. št. 69), in zanjo naj povsem veljajo določila poprej omenjenega razglasa.

Wittek s. r.

S.

Ukaz pravosodnega ministrstva z dne 8. januarja 1899. l.,

o izpremembi ukaza z dne 11. decembra 1897. l. (drž. zak. št. 293) (Tarifa za odvetniška tekoča opravila).

§. 1.

§. 3 ukaza z dne 11. decembra 1897. l. (drž. zak. št. 293) izgubi v svoji sedanji obliki veljavo in naj se v bodoče glasi:

Tarifa razpada v tri razrede:

Prvi razred velja za Dunaj in kraje, ležeče v dunajskem policijskem okolišu;

drugi razred za Prago in kraje, ležeče v praškem policijskem okolišu, za mesto Brno, Lvov, Krakov, Gradec, Ljubljana, Trst, Salzburg, Innsbruck in Linc, potem za zdravilišča Karlove vane, Marijanske lázni, Meran in Išl;

tretji razred velja za vse druge kraje kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru.

§. 2.

V tarifi, priloženi ukazu z dne 11. decembra 1897. l. (drž. zak. št. 293) naj odpade IV. razred.

§. 3.

Ta ukaz stopi dne 1. februarja 1899. l. v veljavo.

Ruber s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, tudi leta 1899. v nemškem, italijanskem, češkem, poljskem, maloruskem, slovenskem, hrvaškem in rumunskem jeziku.

Naročnina ze celi letnik 1899 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 4 gl.

Naročevati se je v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, kjer je moči dobiti tudi posamezne letnike in kose državnega zakonika.

Naročilu pa je ob enem priložiti za nje pripadajoči znesek, ker se državni zakonik pošilja samó, če se je plačala prej naročnina zanj.

Kadar kdó kupi celo desetletje ali več desetletij državnega zakonika na enkrat, tedaj stane v nemški izdaji:

desetletje od l. 1849. vštévši do l. 1858.	25 gl.	desetletje od l. 1869. vštévši do l. 1878.	16 gl.
„ „ 1859. „ „ 1868.	12 „	„ „ 1879. „ „ 1888.	20 „
Vsa štiri desetletja od l. 1849. vštévši do l. 1888. pa stanejo			

60 gl.

V izdajah drugih jezikov stane:

desetletje od l. 1870. vštévši do l. 1879.	16 gl.	desetletje od l. 1880. vštévši do l. 1889.	20 gl.
desetletji od l. 1870. vštévši do l. 1889. pa staneta			

30 gl.

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo:

Letnik 1849. za	2 gl. 10 kr.	Letnik 1866. za	2 gl. 20 kr.	Letnik 1883. za	2 gl. 50 kr.
1850. „	5 „ 25 „	1867. „	2 „ — „	1884. „	2 „ 50 „
1851. „	1 „ 30 „	1868. „	2 „ — „	1885. „	1 „ 80 „
1852. „	2 „ 60 „	1869. „	3 „ — „	1886. „	2 „ 30 „
1853. „	3 „ 15 „	1870. „	1 „ 40 „	1887. „	2 „ 50 „
1854. „	4 „ 20 „	1871. „	2 „ — „	1888. „	4 „ 20 „
1855. „	2 „ 35 „	1872. „	3 „ 20 „	1889. „	3 „ — „
1856. „	2 „ 45 „	1873. „	3 „ 30 „	1890. „	2 „ 70 „
1857. „	2 „ 85 „	1874. „	2 „ 30 „	1891. „	3 „ — „
1858. „	2 „ 40 „	1875. „	2 „ — „	1892. „	5 „ — „
1859. „	2 „ — „	1876. „	1 „ 50 „	1893. „	3 „ — „
1860. „	1 „ 70 „	1877. „	1 „ — „	1894. „	3 „ — „
1861. „	1 „ 50 „	1878. „	2 „ 30 „	1895. „	3 „ 50 „
1862. „	1 „ 40 „	1879. „	2 „ 30 „	1896. „	3 „ 50 „
1863. „	1 „ 40 „	1880. „	2 „ 20 „	1897. „	7 „ 50 „
1864. „	1 „ 40 „	1881. „	2 „ 20 „		
1865. „	2 „ — „	1882. „	3 „ — „		

Letniki 1870. vštévši do 1897. izdaj v drugih sedmih jezikih se dobivajo po tisti ceni, kakor nemška izdaja.

Prodajne cene za desetletje od 1889. l. vštévši do 1898. l. in pa za letnik 1898 se naznanijo začetkom januarja leta 1899.

NB. Tisti kosi državnega zakonika, ki naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tédnih naravnost pri c. k. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III., Rennweg št. 16.

Kadar ta rok izteče, se bodo kosi državnega zakonika izročevali samo proti plačilu prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole, to je 2 strani, stane 1 kr.).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. vštévši do 1897. l., in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki (od leta 1870. vštévši do 1897.) popolnoma dopolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole, to je 2 strani, stane 1 kr.) iz založbe c. k. dvorne in državne tiskarnice; potemtakem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomankljive) letnike, ter si liste urediti po tvarini.